

andet Steds i Verden, og navnlig ogsaa i det egentlige Danmark, at støtte Fiskeriernes Udvikling, hvortil der endnu ikke for Færøernes Vedkommende var foretaget noget Skridt fra Statsmagtens Side, og endelig Hensynet til, at der formentlig skyldtes Færøerne, der ved Manglen af en Handelstrafat med Spanien formentes siden 1883 at have lidt et overordentlig stort Tab, en Erstatning herfor.

Til en saa ekstraordinær Foranstaltning som den saaledes foreslaaede Afstæffelse af Fiske-tienden derved, at Afsløsningssummen ligefrem skænkedes af Statskassen, kunde Justitsministeriet ikke hbe sin Medvirking. Da man imidlertid med Lagtinget fuldt ud delte Opstet om, at Fiske-tienden maatte kunne ophæves, rettedes Overvejelserne paa Muligheden af at opnaa dette Resultat ad anden Vej, i hvilken Henseende Opmærksomheden navnlig var henvendt paa den af Lagtinget tidligere paatænkte Erstatning af Fiske-tienden med en Udførselsafgift paa Fisk, efter det af Norge i sin Tid givne Eksempel. En saadan Udførselsafgift frembød imidlertid obstillige Betæneligheder, og der viste sig fort efter en anden Udvej, der formentlig i enhver Henseende var at foretrække.

Fra det i 1889 forsamlede Lagting indkom der nemlig til Justitsministeriet en Indstilling om Læsteafgiftens Afstæffelse og Afsløsning med en Indførselsafgift af Spirituosa og Ol. Efter det af Tinget i saa Henseende vedtagne Lovforslag, hvis Afgiftsatser ere de samme, som de i nærværende Forslag indeholdte, beregnedes ved den foreslaaede Told at ville indkomme mellem 17—18,000 Kr. aarlig eller det dobbelte af Læsteafgiften, som — bortset fra den kun paa Kapiret eksisterende Læsteafgift af Postdampstibene — paa det sidste Finanslovforslag efter Gennemsnittet af, hvad Afgiften i de sidste 5 Finansaar har indbragt, er budgetteret til 8,800 Kr. aarlig. Den herved fremkomne Merindtægt skulde imidlertid efter Forslaget ikke tilfalde Statskassen, men foretoges af Tinget, efter Fradrag af Oppbørsels-honorar, henlagt til en særskilt Kasse, der skulde bestyres af Lagtinget, og hvis Midler vilde være at anvende i „almennyttigt Djemed“ efter Regler, der efter Forslag af Lagtinget vilde være at fastsætte ved kongelig Anordning. Som Eksempel paa de almenyttige Djemed, man havde haft for Oje, var i den af vedkommende Udvalg afgivne Betænkning nævnet Afsløsning af Tienden.

Vel kunde der nu ikke være Spørgsmaal om at gaa ind paa den Del af dette Forslag,

der gik ud paa, at kun en til Læsteafgiftens nuværende Beløb svarende Sum skulde indgaa i Statskassen, hvorimod Overfludet skulde stilles til Lagtingets Raadighed, idet der ikke kunde paavises nogen Grund til, at de almindelige Statsmyndigheder skulde afgive Dispositionsretten over en saadan Statsindtægt. Men ligesom Forslagets Hovedtanke: Læsteafgiftens Ophævelse og Afsløsning ved en Spirituosatold, som nedenfor nærmere udbillet, maatte vinde Regeringens Billigelse, saaledes forelaa der i den fra alle Sider ønskede Afsløsning af Fiske-tienden, der ansat til 8,000 Kr. aarlig, paa lidet nær vilde kunne optage Overfludet af den foreslaaede Spirituosatold, en Anvendelse for dette, hvorved det straks fuldt ud kom selve Verne til Gode, uden at man for at saa Fiske-tienden afstæffet behøvede saadanne yderligere Skattepaalæg, som det under de nuværende ugunstige økonomiske Forhold paa Verne vilde være heldigst at undgaa. Et Fingerpeg i denne Retning var, som alt bemærket, givet i den under Sagens Behandling ved Lagtinget afgivne Udvalgsbetænkning, og i Tilslutning hertil havde ogsaa Amtmanden over Færøerne ved Lovforslagets Indsendelse henledet Opmærksomheden paa denne Udvej.

Med Hensyn til Omstændigheden af Læsteafgiftens Ophævelse kunde der for Regeringen ingen Tvivl herske. Denne Afgift, der for Tiden er den væsentligste færøste Statsstat — de høist ubetydelige Grundskatter, Kongetiender, Arveafgifter, Afgifter af Brændevinshandel, Netssporler m. m. indbringe tilsammen næppe saa meget som Læsteafgiften — er ikke uden Tøje meget ilde anseende paa Færøerne. Den svares i Henhold til Lov om Enehandelens Ophævelse af 21de Marts 1855 med 2 Kr. pr. Ton af alle Skibe, der ankomme til Færøerne for der at udløse eller indlade Varer, uden Hensyn til Ladningens Kvantitet eller Kvalitet. Denne Ordning, der alene er truffen af Hensyn til Manglen af et Toldvæsen paa Færøerne, og hvis eneste Fordel netop er dens Simplicitet, der gør det muligt at undvære en toldmæssig Kontrol, medfører selvsølgelig paa den anden Side betydelige Ulemper, blandt hvilke det fra Lagtingets Side særlig er fremhævet, at Afgiften kommer til at hvile usforholdsmæssig tungt paa saadanne Nødvendighedsartiller, der i Forhold til Værdien optage stor Plads, saasom Kul og Tømmer og det for Vernees Fiskeri saa overordentlig vigtige Salt, at den hindrer forbi-sejlende Fartøjer, navnlig Dampstibe, i at anløbe Færøerne for der at udløse mindre Dele af deres Ladninger, og at den umulig-